

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.47. Josephus Patriarcha Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. eum adjuvabit. Ille a Deo electus pastor
A. C. 1266. Imperatoris pater, quod nomen est sane
 magnificum, melius dicitur. Advictum
 meum quod attinet, ejus curam commit-
 to illi, qui pullos corvorum alit: adhæc
 Ecclesia mea satis est dives, ut me cum
 Episcopo sustentet suo. Intelligebat Ec-
 clesiam Adrianopolitanam, cui suo in a-
 bitu præfici curaverat nepotem suum no-
 mine Barlaamum vel Basilium, hominem
 spiritualibus muniis suis parum intentum,
 sed ornatus, equorumque & armorum a-
 mantem, qui post cognati sui obitum a
 Concilio exauthoratus fuit.

§. XLVII.

*Josephus Patriarcha Constantinopo-
litanus.*

Pachym. 1.4. Post Germani discessum Imperator Mi-
c. 33. chaël Palæologus de cooptando no-
Gregor. 1.4. vo Patriarcha cum Episcopis deliberabat,
to. 8. ut si non jam aliquem destinasset animo.
 Idcirco, qui rerum statum ignorabant,
 varios proponebant viros: sed qui men-
 tem Principis perspiciebant, haud nomi-
 nabant alium, quam Josephum Abbatem
 Galefianum. Erat vir canitie sua vene-
 rabilis, virtuti deditus, & vitæ spiritua-
 lis gnarus, cujus exercitationibus longo
 tempore sese in quiete monastica exco-
 luerat.

luerat. Quanquam litteraturæ profanæ *Sæcul. XII.*
 prorsus experts, naturaque simplex & fa- *A. C. 1267.*
 cilis, urbana tamen morum ac sermonis
 elegantia non carebat. Nam olim ma- *Ducange*
 trimonio junctus in aula versatus fuerat *famil. p. 223.*
 munere lectoris fungens inter Clericos
 Principis Irenes, qua juvenis Imperator
 Joannes Lascaris sorore gaudebat. Li-
 beralis, candidus & quamvis monasticæ
 vitæ severitatem jam diu coleret, hilaris
 suavisque in congressu convivas amabat
 egentes præcipue, quin etiam delicata
 mensa excipiebat. *Pach. c. 24.*
 Electus est 28 Dec. anno secundum Græcos 6775, quem una
 cum indictione decima mense Septembri
 inchoaverant; secundum nos anno 1266:
 fuitque inauguratus prima die sequentis
 Januarii an. 1267; secundum Græcos eo-
 dem anno 6775. Debebat initiari per
 Panacam Archiepiscopum Heracleensem
 in Thracia pro veteri hujus Ecclesiæ præ-
 rogativa: sed quia is Præsul a Germano
 consecratus fuerat, Josephus non ab illo,
 sed a Gregorio Archiepiscopo Mitylenen-
 si, cujus consecratio nævo vacabat, initia-
 ri voluit.

Imperator Michaël, cui nihil magis
 quam sui absolutio ab anathemate in vo-
 tis erat, novo Patriarchæ mensem inte-
 grum, per quem de illa cum Episcopis
 consultaret, dedit, cunctis ejus petitioni-
 bus annuens, usque adeo, ut totum per

Sæcul. XIII.
A. C. 1267.

Imperium ejusdem mandata, ut sua, confici juberet. Reclusit carceres, multis fontibus pepercit, revocavit exules, invidiosos recepit in gratiam: eaque omnia Patriarchæ precibus permotus egit.

c. 15.

Secundo Februarii an. 1267 festo Hypapantes secundum Græcos (nos diem Purificationis dicimus) Patriarcha Josephus, postquam cunctis cum Episcopis totam noctem pervigilans in templo magnifice illustrato solenni ritu Psalmos cantaverat, divinum fecit sacrificium. Quo peracto Imperator Michaël cohorte prætoria, Senatu & Magistratibus stipatus ad portas sanctuarii, ubi Episcopi erant, se stitit; deductoque pileo imperatorio ad Patriarchæ pedes aperto capite prostratus veniam, quam poterat, ardentissime flagitavit, suum scelus clarissima voce confitens. Interea dum sic in pavimento jacebat, Patriarcha absolutionis formulam, in qua crimen contra juvenem Imperatorem commissum nominatim expressum erat, prehensam manibus ipse primum, dein singuli Episcopi distincte legebant, suam quisque absolutionem supplici, prout a quoque petebat, conferentes. Qui aderant, solvebantur in lacrymas, maxime Senatus. Tandem surrexit Imperator, & cœlesti dapere resectus, actis gratiis, coetuque salutato in palatium rediit. Juveni posthæc Principi, quidquid ei ad victum solatium-

latiumque opus esset, in ipsius carcere largiter præberi iussit.

Sæcul. XIII.
A. C. 1267.

§. XLVIII.

Bondocdari progressus bellici.

Palæstinæ status indies fiebat deterior. Bondocdarus 1 Junii anno 1266 positus ad urbem Ptolemaidem castris, octo dies ibi moratus in otio, obsessam deinde arcem Saphetam 24 ejusdem mensis in deditionem accepit. Sed vesperi Ducem (Emirum vocabant) misit dicturum incolis, ut se Mahometanæ religioni addicerent: alioquin omnes necatum iri. Duo Fratres Minores Jacobus Ponienfis ac Jeremias per totam noctem eos tanta efficacitate animabant, ut statuerent pro Christo mori. Itaque contra pactiois fidem plures sexcentis jugulabantur, cruoris rivo per montem decurrente. Octo tantum a recta fide desciverant. Duo Fratres Minores, ac Prior Templariorum spoliati cute, dein verberati, postremo capite plexi sunt eodem loco, quo cæteri. Papa per epistolas Christianorum illam regionem incolentium rem edoctus responso suo duodecima Augusti dato solatia eis animosque per spem celeris auxilii attulit. Siciliæ negotio, inquit, feliciter absoluto erecti ad fiduciam Galli terræ sanctæ suppetias ire properant. In

Sannut. p. 222

Siffrid. an. 1266.

ap. Rayn. 1266. n. 45.